

TIMOR DEI.

Az az

É tündér világ hizelkedő kísértetinek jád-
czodozó dagáliban lőkünket vezérlő
titkos értelmű Kormánynya

Melly

M É L T Ó S Á G O S
UR EBERGÉNYI
LASZLO,

eő Excellentiája Koronás Királyunk Mezzei
Feő Commendérozó Generáliffa (Titulus) lőlki és
testi veszedelmes habokban forgó életének hajóját szerencsés
vezérléssel Kormányozván pállafutásának Koronázó Ki-
menetelével az örök életnek partyán csön-
deffen meg nyugtatta.

Kinekis

Magyarázattyát boldog el nyugovása után utólsó tisz-
teletes halotti temetésének szomorú Exequiain élő
nyelvel prædikállotta.

Tisztelendő Orosz Páll Sárvárj Szabad - Városnak
Plebánuffa Pápoczky Prior Tekéntetes Nemes vasvármegye
érdemetlen Vice Espereffe.

Nemes Királyi Soprony Várasában lévő Tisztelendő
P. P. Fránciscánusok Templomában

M. D. C. C. XXIV.

Eszkendőben

Mind szent havának 9dik napján.

Nyomtattatott Pofonban Royer János Pál által.

TIMOR DEL

KNY-18-00908

Magyarország Kormányának Kisebbségi
Közlönye (Hivatalos) 1920. évi
XIV. évfolyam 1. szám 1. kötet
Budapest, 1920. január 1. napján

Magyarország Kormányának Kisebbségi
Közlönye (Hivatalos) 1920. évi
XIV. évfolyam 1. szám 1. kötet
Budapest, 1920. január 1. napján

Magyarország Kormányának Kisebbségi
Közlönye (Hivatalos) 1920. évi
XIV. évfolyam 1. szám 1. kötet
Budapest, 1920. január 1. napján

Magyarország Kormányának Kisebbségi
Közlönye (Hivatalos) 1920. évi
XIV. évfolyam 1. szám 1. kötet
Budapest, 1920. január 1. napján

Magyarország Kormányának Kisebbségi
Közlönye (Hivatalos) 1920. évi
XIV. évfolyam 1. szám 1. kötet
Budapest, 1920. január 1. napján

Nyomtatott Polgári Nyomtatás Rt. Budapest

*Timor Domini delectabit cor, & dabit lætiti-
tiam, & Gaudium. Eccli. I.*

Az Ur Félelme gyönyörkötteti a' fzi-
vet, vigasztog, és örömet szerez.

Z Isten öröktől el végzett vizsgálata hihetetlen tör-
vényének sérelme, és az élet csiklandozó gyö-
nyörköttető fája tilalmas gyümölcsének Keser-
ves halált szerző tágithatatlan mérges izlése,
életünk halhatatlan folyását, emberi hallandóságnak Kéte-
lenségivel meg gátolván, 's határozván: az halál izetlen
pohárának el vitelére életünk ártatlan csomojának föl ol-
dozására, számkivetett pállafutásunk el Kerülhetetlen ado-
jának ki fizetésére Kínyszerette minnyájunkat. *Omnes morimur. 2. Reg. 14.* Minnyájan mint a' mosolygó virágok mint a' föl-
kelő fényes nap, és a' tellyes hőld, mint az föl-derült csilla-
gok, tagjainkban bágyodozván, meg sárgulunk, el herva-
dunk, le nyugszunk, el fogyunk, homályban buréttatunk
és meg halunk. Nem sövegöl, széket nem emel az halál
senkiének. *Summas dignitates, immensos potentatus, sceptraligonibus æquans, omnes efficit coæquales.* A' Fölséges Mél-
tóságokat, az mérhetetlen hatalmasságokat, a' Királyi, 's
Herczegi pálczákat, alacson forfokkal öszve zurván 's za-
varván egyenlővé teszi. *Qui hodie induitur purpurâ, cras includitur sepultura, hodie qui omnibus dominatur, cras à vermibus corroditur. Hodie Regalibus Infulis redimitus, cras vilibus panniculis obvolvitur. Hodie splendet coronatus in Regalis Excellentie folio, cras fœtet marcidus in sepulchro.* A' ki ma bársonyban öltöztetik, holnap temető helyében
rekesztetik. A' ki ma mindeneken uralkodik, holnap a'
férgectől emisztetik. Ma Királyi Koronákkal ékeséttetik,

Petrus
Bolescius
Epist. 166.

Petrus ut
supra.

hólnap aláb való czondrácskákban takartatik. Ma Fölséges tágas Királyi székében Koronázva fémlik, holnap fza-gos, fonnyat ábrázatban szorofsKoporsójában fekszik. Ma élete virágjában, holnap az halálnak gyomrában. Ma Abellel dicfekedik, holnap Abfolonnal siránkozik. Ma Curtiussal fegyverkezik, holnap nagy Sándorral le vetkő-zik. Ma e' világgal gyönyörködik, holnap az halállal győ-tródik. *O mors quam amara est memoria tua.* O halál melly keserves a' te emlékezeted. Nem az Párkák, Clo-tho, Lachesis, és Atropes mint a' Poeták vélték fonnyák, intézik, gombolettyák, és metélik tetteczések fzerént tehát; életünknek drága arany fonalit, hanem az halál. *Testa-mentum huius Mundi est, morte morietur.* El végzet hagyo-mánnya evilágnak, minden ember halállal hallyon meg. *Mors interficit omnes.* Az halál meg öl mindeneket.

Eccli. 41.

Eccli. 14.

S. Chryso-
logus
Serm. 118.

Hol vannak első Atyáinknak maradéki. Hol Tullius és Demósthene, Plátó, és Arisztóteles, bölcsességnek csudái? Hol Salamon, Dárius, Cræsus, és Midas gazdagságnak Fe-jedelmi? Hol Eszter, Helena, Judith, és Cleopatra Föld-nek Isten Afzszonyi? Hol Scipio, Hanibál, Julius Császá, 's világ biro Sándor, hadaknak retentői? Hol édes Hazánk-nak dűcsőtségét emelő szent Királyi, vitézi, Kalauzi, 's Fa-biusi *Mors interfecit omnes* Az halálnak mérges nyila, éle-f-tőre által verte, le meczette és meg ölte.

Job. 19.

Méltóságos szomorú Uri Méltóságok meg epett fzi-vek bánatival tellyes siránkozó árva magzatok, gyázban öltözött keserves udvari vérségek, szivbéli ohajtással szá-nakodó és foházkodó jámbor Egyházi, szerzetes, és világi rendek, ha én; mai gyászos szomorú Pompa alatt Hazánk ragyagó csillagjának Királyi Koronákkal tündöklő Mezei Generálissággal fényeskedő Felséges Urunk kedves vitéz, igaz Hivínek Ebergényi Lászlónak czimeres bé-zárt ormos koporsójában meg fagyott hideg tagjait fzelelnyi kívánom, látom ötetis, minnyájunk el felejtethetlen fájdalomkra keserves halált fzerző, mérges nyilaival által ver-vén, meg győzte; Ez az engesztelhetetlen 's embertelen fene-vad, az halál, a' mint magais panaszolódik *spoliavit me gloriâ meâ, abstulit Coronam de Capite meo* Meg fosztott vi-lági dűcsőségemtől, életemnek drága Koronáját el ragatta fejemből.

De hogy Maxentiussal szollyak, *Quid possumus contra, si immortalitatem Dominus nobiscum partiri noluit* ki áll fzem-

szemben és pörben az Istennel hogy az halhatatlanságot nem kévánta velünk közlenyi, és minket az hallandóságnak terhe alul ki vennyi? *Operatur omnia secundum Consilium voluntatis suæ.* Mindeneket az eő el rendelt akarattya szerént cselekeszik. *Et non est qui possit resistere voluntati.* Es nincsen olly a' ki akarattya ellen állhasson. Epiphaniussal azt tanáclom. *Id quod est inevitabile, ac prorsus à Deo constitutum generosò animò perferre oportet.* Az el Kerülhetetlen s-Istentől rendelt reánk mert gyarloságnak Pohárit annalis inkább hogy az halál: *Nil incommodi adfert, sed ab omnibus incommodis liberat.* A' fárasztó izzadásoknak nyughatatlan bádgyadástul meg szabadét bennünket vig és bátor szível szükséges el fogadnunk. Socrates halálos ágyában lévén: Plátónak Kérdésére Kévánna-e meg halni; azt felelé: *In Juventute bene vivere, in senectute bene mori laboravi, itaque interiori dolore non afficior, nec mori recusò, nam cum vita honesta fuerit mortem cum hilaritate expecto.* Ifjuságomban jól élnyi, öregségemben csöndessen elnyugodni igyekeztem, mivel belső fáidalmimtúl nem szorongattatom, meg halni sem irtózom, bocsúltes előző életet élven, vig szível az halált el váram. Nem külömben Méltóságos Halottunk halálos ágyában belső fáidalmi túl nem viseltetvén utolsó órájához közeléttő életinek le folyását orvositúl értvén dűcsősséggel tellyes Méltóságos Uri életét, de főképpen vele nevelkedett Istenihez vonzó félelmét, a' ki vigasztallya gyönyörkötteti s' örvendezteti föl vett Themám szerént a' szívét, tekintvén: vigan lépe az halálra. Ezt a' mennyire vékony értelmem, s-magtalan elmém engedi meg mutatom: ha Aristides és Pericles nyomdokit ékes elmélkedésekben nem követemis, ha Clióval régi vitéz actáit elesett vitézünknek rendben nem vehetemis, fogyatkozásimat helre hozza reménlem számos esztendőktúl nagyon ki terjedett vitéz, de Istenes bátor, de félelmes szívinek dicőiretes, dűcsősséges emlékezete.

Boldognak, és áldotnak e-világon tartatik, az az Ember, kitt Istén deli Uri termettel, édes mély elmével, fris jó egészséggel, kivánt szerencsékkel, Méltóságos Titulusokkal, arannyal, s-ezüsttel, Urasággal, gazdagsággal, birodalommal, hatalommal, Környékez, ajándékoz. En Koronás Prophétával szent Dáviddal boldognak éneklek azt: ki az Istén törvényin gyorsan, s-félelmeesen járván: *In mandatis ejus*

Pfal. III. *volet nimis.* Az ő parancsolatinak meg tartáfin mint egy rőpdőzván, élete pállya futását szerencsés kimenetellel Koronázza.

Mert ugyanis találkozzék ámbár fudaras testével, ékes termetivel, gyöngé Uri tagjaival Saulushoz, Absolonhoz, Jonatáshoz hasonlo, és Helenához: nincs személl válogatás az Istennél; nem teszi ritka tálentomitúl, hanem Isteni félelmétől várhattya kiki lelkinék vigasztalását. *Timor Domini delectabit cor, & dabit letitiam & gaudium & longitudinem dierum.* Az Ur félelme gyönyörkötteti a' szívét, vigasságot, és örömet, és hosszú napokat szerez. *Beatus homo cui donatum est habere timorem Domini:* Boldog Ember a' kinek ajándékozott az Urnak félelme.

Légyen akár ki olly okos, olly ékecs szollo, és szivárvány elmével biró a' ki a' bölcsességnek, ékes nyelveknek, s' mély tudományoknak hallandó Istent; Salamont, Plátót, Homerust, Ulissest meg előzi, mind ezek hívságok, hanem nyelveknek, s' elméjeknek nem leszen az Isteni félelem igazgatója: *Magnus qui invenit scientiam & sapientiam,* Nagy a' ki bölcsességet és tudományt talál úgy mond Salamon; *sed non est super timentem Dominum,* de nem előzi meg az Istent félőt; a' mint az Isten könyve továbbis bizonyítja: *Qui autem timent te magni erunt apud te per omnia,* a' kik pedig félnek tégedet nagyok lesznek te nálad mindenekben: *Initium & Corona Sapientiae timor Domini,* a' bölcsességnek kezdete, és vége, az Urnak félelme.

Légyen más ki Familiájának eleivel Abrahámokat, kincs tárházinak bővségivel, Cræsusokat, sűrű győzödelminek ki terjedésével Xerxeseket, hatalmas erejének birodalmival Nagy sándorokat meg halladis? *Quid prodest?* mit használ Isteni félelem nélkül? Hallátok a' Koronas Prophéta szavait: *Dormierunt somnum suum & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis,* az eő álmokat alutták és semmit nem találtak minden gazdag férfiak az ő kezekben: *In ictu oculi clauduntur omnia,* egy szempillantásban mind el múlnak mindenek: *Omnis potentatus vita brevis,* minden hatalmasságnak rövid az eő élete: *Beatus qui timet Dominum, potens in terra erit semen ejus: gloria & divitiæ in Domo ejus,* Boldog a' ki féli az Urat, hatalmas lesz az eő földön az eő magva dicsőség és gazdagság az eő házában.

Mit használt Nabugodonozornak Assyriusok birodalmát, Cirusnak Persák és Medusok tartományát, Julius Császárnak Romai Fejedelemséget fundálni? Van-e gyönyörűségekre Julius és Pompejus, Marcus Antonius, és Aurelianus Monarcháknak aranyas hintók? kiket Elephántok szarvasok és Orofzlányok vontak vala? Sardanapalusnak és Helioabalusnak testi hizlalásokban? Neronak Arany hajlékában, Salamonnak tükörös palotáiban, Absolonnak arany színű hajaiban, Hectornak és Achillesnek, Samsonnak és Herculesnek vitéz győzhetetlen karjaiban; vallyon mi örökök lehet? *Transierunt hæc omnia tanquam umbra*, el mul- Sap. 5.
tanak mind ezek, mind az árnyékok. Nem az illetes elmulandóságokban, nem; hanem az Isteni Félelemben áll az erősség, a' hatalom a' dűcsőség. *In timore Domini, fiducia fortitudinis*, Az erősségnek reménsége az Urnak félelmében: *Gloria & letitia & Corona exultationis*, Dicsőség, vigasság, Eccli. 1. S. Ephrem Serm. de Timore DEI. és az örvendezésnek Coronája: *Non est inter homines major illo qui timet Dominum, anima Deum timens felicissima est.* Nincs az Emberek között nagyobb az Isten félőnél, és szerencsésebb lélek, mert valamint Pokolnak hármos vizén (a' mint Virgilius írja) Ackeron, Styx, és Cocitumon, senki arany szál veszfző nélkül Elifeus mezeire által nem költözhet: Ugy e-jelen való életnek három vizein, a' nedénges testen, dagályos világon, és hizelkedő ördögön senki az igaz Elifeus mezejére az örök életre arany szál veszfző nélkül, az az: Isteni félelem nélkül által nem mehet. *Timor Domini fons vitæ*, az Isteni félelem az életnek kuttya: *Fundamentum salutis*, az üdvösségnek fundamentoma: *Radix omnium bonorum*, minden joknak gyökere: *Solus est timor Dei qui mentem corrigit, fugat crimina, innocentiam servat, & omnis boni tribuit facultatem*, egyedül az Istennek félelme igazgatty, Zablán tartya az elmét, távoztatya a' vétkeket, magához vonzza az ártatlanokat, és minden jónak gyakorlása ebreszti. Proverb. 14. Tertullianus de cultu femineo. S. Bernardus de Donis Spir. S. S. Chrisof. Serm. de Joanne Bap.

Boldog, és szerencsés vagy tehát LADISLAE dicfiretnék, dicfiretire Erdemes Férfiujja Kegyelmes Urunk Királyunk, Mezzei Feő Commendérozó Generalissa Meltóságos Ebergény László; a' ki noha bővelkettél e' világ természetes ékecségű boldogulásinak boldogságival, ragyaktál tündér szerencséje meg ujjult Zománcsinak deli termetednek, éles

elmédnek, gyémánt erődnék, bátor szivednek, hires diadal-
midnak, és triumphusidnak, bővséges kellemetefségével;
azokban mind azon által, hogy e-világnak föllül emlétett
hármás vizein szerencsésfen az örök életnek csendes Partyá-
ra elérkezvén megnyukhass: Nem fenekletted tündér bol-
dogságidat, hanem egyedül az Isteni félelemben. *Semper*
eum quasi tumentes super me fluctus timui Deum, minden-
kor mint a' fölöttem dagadozó habokat féltem az Istent. Da-
viddal kiáltád: *Confige timore tuo carnes meas à judiciis enim*
tuis timui, verd által az én testemet a' te félelmeddel, mert a'
te ítéletidtől Uram mindenkor féltem. Tudván Laurentius
Justinianusnak szavait: *Timor est robur animæ spes salutis*,
a' félelem a' léleknek erőssége, reménsége az üdvösségnek.
Azért el hiteted magaddal arany száju szent Jánosnak sza-
vait; méltánis: *Quemadmodum quercus altius demissis radici-*
bus nullius venti viribus sternitur: ita animam divino confi-
xam timore nullus tentationum ventus evellit. Valamint a'
Tölgy Fa, mennél mélyebben ereszti gyökerét az földnek
gyomrában, annál áthatatossabban meg marard a' szeles zur-
zavarokban: úgy a' melly lelket az Istennek félelme által jár,
azt semmi késérteteknek szele földhöz nem verheti, a' jóbul
ki nem gyökerezheti.

Job. 31.

Psal. 118.

Laurent.
Justini.
de Ligno
vitæ.

S. Chrysost.
homil. 25.

Erre nézue ha gyöngye tavaszidnak ködeiből fel derült
hajnalidat nyomozom, nevelkedésednek meg virágzásiban
mint egy újj meg testesüléssel szép erkölcsid szoptató daj-
kái környül vévén Isteni félelmednek lelki és testi ritka ta-
lentomi, virtusi, ajándéki: tanulásidat, ezeknek kezdetivel
mind iskoláidban s-mind Néhai Tekéntetes Sigray Mátyás
akkorbéli Itélő Mester oldali mellett olly tökelletes Sörény-
séggel, álmaidat szakasztó nyughatatlan virrogatásiddal Ep-
paminondással follytattad, hogy csak hamar mint a' nap a'
Plánétákat, az arany metallumokat, a' rosa a' virágokat,
a' szem az érzékenségeket, a' szív az Emberi tagokat, fényes-
séggel, drágasággal, jó illattal, érzékenséggel és éltető te-
hetséggel tanuló társoidat meg előzván s-föllül hatván
expeditorrá érdemessen tetettél, oh Isteni félelemnek bére
és jutalma?

Ez után mint a' napnak sugára meszfszi ki hatván mély
elmédnek tanácsos értelme, mint a' holdnak ujjulása hir-
telen nevelkedvén fontos okoskodásidnak szárnyon járó
szép hire és neve meszfszi kiterjedet, szaporán ővedző virtu-
sidnak

fidnak érdemire nézve, ama régi édes Hazánk Fölséges Királyihoz soha ecclypfist hivségében fogyatozást nem szenvedő fok száz esztendőktől dicsőségesen tündöklő, s-ragyagó gyűződelmekkel tellyes boldog emlékezetű Czobor Familiának méltó Phoenixe Hazánkknak valóságos Scipioja, Fabiussa, Scevolája, s-Horatiussa, Méltóságos Groff Generalis Czobor Adám eő Excellentiája Kegyelmeben vévén, s-meg kedvelvén, eddgyik magyar Regementyének Auditorára tévé.

Noha a' vérrel Kereskedő élet mértékkal szabja a' csöndes nyugodalmat, gyakran ébreszti, és sörkengeti, a' mély édes álmokat, ettől nem irtózván; *Pro Deo, Rege, & Patria*, Psal. 31.
 Isteniért, Királyáért, és hazájáért: *Accingit fortitudine lumbos suos*, föl öveczvén ágyékit erősséggel, el-fzánt és tőkéllett kéz akarattal, nagy reménséggel, fegyvert kötven iffjantan: *In virtute DEI à dextris & sinistris*. Az Isten vezérlésének s-félelmének erejében, jobb és bal kézfélül ellenségi ellen, búzgóssan bátorétván magát: *Dominus protector vite meæ à quo trepidabo?* az Ur az én életemnek oltalmazója kitől félek és rettegek? nem csak heves sűrű csatákat, de számtalan fok véres harczokatis dűcsőségesen meg álván, ha szólló nyelveket adhatnék Hazánk, s-idegen országok végheleinek, hegyes és völgyes ligetinek, vérrel folyo tágas mezeinek, s-vizeinek meg vallanák, második Hercules vala erejiben, Ulysses elméjiben, Acchilles merészségiben, Epaminondas czirkálásiban, Lycurgus hadi bölcs találmányiban; a' ki mezzei Generalis útközetekben kulcsos városok erőségének meg vételében, éles törők nyilak és kopiák törésiben, Kardok és Sifakok, és Paisok szakadásiban, ágyúk, puskák, bombák, ropogásiban, pogány és Keresztény ellenség vérében hizó fegyverével, vitéz társainak oltalmazásiban álhatatossan meg maradván; Czimeriben tétetett, kigyokkal környülvétetett Koronás ofzlopjának magyarázattyát, valóban sziviben meczvén fok ellenségi mint annyi kigyoi, néki adatot dűcsőséginek Koronáját, semmiképpen meg nem sérthették fejerül le nem ejthették: *Cum Leonibus lufit quasi cum agnellis*, az erős orofzlányokkal s-vitézekkel mint valami gyöngé bárányokkal jáczvan. Eccli. 42.
 Királyának hivségében Æmilianussal álhatatoskodván: mint az orofzlány: *Cedi, quam cedere*, kévánt volna inkább meghalni, hogy sem ellenségin nem gyűződelmeskednyi, és a' spartákkal edgy-

szertől öveczczet Urának Paisát gyalázatosan harczain le-
tennyi.

S. Ambro.
Lib. 1. Of-
ficiorum
Cap. 35.
de Davi.
de 2. Reg.
1.

Ezen bátor állandó vitéz szévit sokan álmélkodással
szemlélvén : először Kapitánnyá , Feő strala Mesterre , az
után Vice Ezeres és Tituláris Kapitánnya Groff Kolonics
Regementyiben tétetvén : Mivel *Prudentia fortitudinis co-
mitem habuit in praelio , ideo in omnibus victor praeliis.* Az
erősségnek okofsága társúl vette a' csatákon, arra nézve győ-
zödelmes lévén minden harczaiban : *Gladius ejus non est re-
versus inanis.* Merem mondanyi, mint Jonathás nyila és
Saul Kopjája soha visszsa nem tért győzödelem nélkül héjá-
ban hővelyiben az eő kardgya. Halgatok én, szollyon né-
hai nagy emlékezetű LEOPOLD Császfár kegyelmes Urunk
Királyunk felőle ezerhét száz Esztendőben Karácson havá-
nak ötödik napján néki nyujtot Diplomájában : *Adeo rara
militaris virtutis edidisti specimina, ut reportatis innumeris ab
hoste victoriis post accepta etiam letalia vulnera terrori ac
formidini ab inimicis habebaris,* olly ritka vitézi erősségnek
követted jeleit, hogy számlálhatatlan ellenségeden győzödel-
meskedvén, és testedet piros vérednek kiontásíval zomán-
csolván, halálos sebeidnek fölvétele utánis, mint a' Görög
had Hector szeme előtt és Trója Achilles előtt félték, és ir-
tózttak ellenséged.

Erre s-több hasonló dicshiretes cselekedetid érdemire néz-
ve : *Motu proprio dignum existimavimus qui nostrâ speciali
gratiâ nostrôque peculiari favore accedente ad sublimiores bo-
norum titulos evebaris.* Erdemesnek íteltettél Főlséges Urad
kiválképpen valo hozzád járuló, magátul indétatott tulajdon
kegyelmétül, hogy nagyobb és érdemesb böcsületekre he-
lyheztesél, s-tétettesél : ugyis lón, mert mint Mariusnak,
és Demetriusnak nevelkedvén naponként dűcsőssége, csak
hamar valóságos Ezeres Kapitánnyá , Generalis stráfa Me-
sterre , az utánn Mezzei Feő Generalisnak heltartójává, to-
vább lovasságnak Generalisává; Végtére kegyelmes kézeit
a' Főlséges Ausztriai Ház nem tudván túle meg vonnyi, utól-
só böcsületire s-őregségére, Mezzei Feő Commendérozó Ge-
neralisává téve. Oh Hazánknek igaz sámsomja, ékes Ko-
ronája, nemzetünknek győzödelmes bajnakja, Machabeussa
Ebergenyi László! *Sic benedicitur homo qui timet Domi-
num,* így áldatik meg az Ember a' ki Féli az Urat. Hogy
űdömhöz képest, szavaimat közelétfem Genelogyiádnak ré-
gi

gi nagy érdemiről, annak szokott rendi szerént ne szollyak; dicsekedgyék akár ki fok száz esztendőktől Főn-álló vitéz eleinek híres nevezetes érdemiben, nyertes gratiait, tündöklő jutalmat hirdeffe. Nincs szűkséged a' mint látom régi nemes Familiádtól (kik közül Diplomád szerént ketten Kanifai Kapitánysággal, ketten Collonellusággal hivségeként országunk Koronás Királyitul tiszteltettek) Erdemes dicfirtidnek idegen argumentumit, főstékit kölcsönözöm; mert ha Lisánder és Naracleota kertyében nevelkedett almafának edgy arany almája az egész kertnek ékesége vala, az Fősse, s-kendőztette kiki régi eleit, s-vérségét Nemességének: elégségesnek itélem én Ebergenyi Familia ékes kertye gyümölcsének dicfirtire, hogy ezt a' drága arany almat mint Carthágo Hanibált, és Roma Æmilianust, maga dűcsőséginék emlékeztire, Hazánknak s-Fölkenetett Királyunknak szolgálattýára nevelte.

Sok attlaczos, s-puha selem ágyok virágzó Fiainak ékeffen mosolygó és tündöklő almái, idegen érdemekkel, s-aranyos kéreményekkel, elő mentségeknek tenyésző folyamiára, kívánván kívántak lépnyi s-nem léphettek; Te nem kéreménnyel, se főstékkal, hanem *togâ & sagô* tulajdon fontos meg-ért éles elméd, bátor szived, vitéz Karod, pogány vérben hizott véres fegyvered által annyira emeltettél a' hadi dolgokban, mennél föllyebb nem mehettél, méltán föl kiáltván mondhatom itten felőled az ékes szóllókkal: *Attigisti fastigium heroica fortitudinis, apicem tenuisti felicitatis invictissime pugil.* El érted vala dűcsőséges vitézséggel öszve font Méltóságid teteinek veszfzeit, Uri szerencséid boldogságinak hegyire tétettél győzhetetlen Vitéz; méltán énekelhedd már Koronás Prophétával szent Daviddal: *In psalm. 26. Petra exaltavit me, & nunc exaltavit Caput meum super inimicos meos,* a' kő sziklára emelt föl engem, most föl magasztalta fejemet ellenségim fölben. Mert el vetted fejednek ékesített koronáját, el érted Herculesnek dűcsőséges oszlop-*Ecclesi. 31.* ját: *Non plus ultra* ne tovább.

Meg elégfel látom immár ezzel Méltóságos Ur; de nékem hig ajakú rebegő Oratornak *plus ultra* meszfzebb s-tovább kell mennem; vallyon hova? Nevednek előmentumiból, s-bőtűiből kitelhető annagrammaira-e? Lelki virtusidnak nemeire-é? Czimeredben tündöklő vitéz gyorsaságot, s-állandó nagy erődet képző és nemző koronás emble-

blemaidnak magyarázattyáira-e? Jaj nékem! nincsen annyi tehetségem hogy kérdésemnek csak neveitis unalom nélkül elő számlálhassam; gyémánt erő, szivárvány elme, ambrosia nyelv, hofzfú órák és napok, talám elegendők nem lennének, ha vitéz csatáinak, nevezetes győzödelmes harczainak, kulcsos bátyás erősségeknél, vaskos tartományoknak külömböző neveit elő hoznám. Mind azon által synopsiban rövid csomóban vévén. *Ebergéni* annagrammaticè annyit téfzen, *bene Regi*: Fő és hasznos királyának.

Diploma.

Hasznos vala Királyának, a' ki *vel ab ipsis statim tenellæ ætatis exordiis* Gyöngé iffjusága kezdetinek regvellitül húzamosan csak nem ötven esztendőknél folyáig, számos halálos sebeinek fölvételeivel életnek utolsó estvéleig Urahivségiben *semper idem* áthatatosan meg maradván; *numquam succubuit*: Daviddal soha ellenségjnek hátot nem ada, előttök meg nem futamoda; *bene Regi*, Hasznos vala Királyának felső hadakozásiban, a' hol csak hírévelis meg retentvén ellenségit: *Induit se lorica sicut Gigas, & succinxit se arma bellica in præliis, & protegebat castra gladiò*. Pánczéban öltözik mint az Orias, és föl ővedezé magára az ő hadakozó fegyverit a' harczokon, és oltalmazza vala a' táborn az ő fegyverivel, sok izben nyertes győzödelmeket okozván: Hasonló lón az oroszlanhoz az ő cselekedetiben.

1. Mach.
beor. 3.

1. Mach. 3.

Exacerbavit Reges multos, lætificavit Joab in operibus suis. Meg keferitt vala sok Királyokat, és őrvendezteti vala Joábot, az ő Kegyelmes Urát, kivalképpen akkor, a' midőn Portázásában ellensége néki hátot adván, Kulcsos várasokban sebes lovasival be rohanván, ágyu, bomba, proquáda Vitézinek kára nélkül ellenségeinek kissebségére edgyik várasát Imperiumban meg vevé; Csudálkoza bátor szíven Roma várasa, le ábrázolt, és le rajszolt Képit ohajtván látnyi, ebédülő Palotájában fön maradando emlékezetre, föl függeszté; Trevirii Herczeg pedig ezen Vitézt mérészségeért, asztalához, tronusában ültetté: *Bene Regi*, Jo vala Királyának (a' ki Hazájában hogy pártos gyűlevész népről, és a' föld kevély szarvainak, általa-való számtalan meg csönkjásírúl, Tömös és Landor Fejérvár meg vételérül ingyen se szolylak) Péter váradgya alatt a' Kereszténség bal szárnyát olly sörénnyel s-dicsíreteffen Commendérozta s-vezérlette s-avancsérozta, hogy mint az el keferedett oroszlan nem mértékelhetvén szévit, mint a' bús Pelikán meg szaggatott mel-

mellyével: *Ut vitam habeant*, hogy életek legyen, három febeinek föl vitelével, s-annyi Paripáinak el estekkel nem gondolván, mind addig helyt állá, Judas Machabæussal kiáltván: *Moriamur in virtute propter Fratres nostros, & non inferamus crimen gloriæ nostræ.* Hallyunk meg vitézséggel Hazánkért, Királyunkért, Atyánk fiaiért, és ne tegyünk szégyent a' mi dűcsőségekünkön; még ellenséget helyéből ki nem nyomta, meg nem futamtotta, és szigyenitette: *Omnes simul abierunt in confusionem;* az egész pogányság gyalázatot valván szerte széllyel el oszolván: *In brachio virtutis tuæ deposuisti inimicos tuos,* a' te karodnak erősségével földhöz verted, el szillyesztetted ellenfigédet. Mondhatom feleled: *Confregisti potentias arcuum scutum gladium & bellum.* Meg rontottad az kéz-ajak hatalmasságát, pailt, a' kardot, és a' hadat. 1. Mach. 9. Psal. 88. Psal. 75.

Oh dűcsőséges dicőfiretekkel tellyes Familiádnak nagy ofzlopa, Nemes erkölcsöknek nevelő dajkája, vitézidnek tanitto oskolája, Belatinczy, Dosztifalui Házadnak ékes Koronája, szegényeknek, s-árváknak gyámolya, búfs sziveknek vigasztalója, édes Attya, Méltóságos **Úr Ebergenyi László!** Mivel: *Timor Domini odit malum expellit peccatum;* az Urnak félelme gyűlöli, sőt ki rekeszti az ember szévéből a' vétket; melly dicőfiretessen futottad életednek pálláját! melly szerencsésen Kormányoztad kísértetid habjaiban lölködnék hajóját! melly mértékleteffen viaskottál és alhatatofsan harczoltál; Isteni félelmedtől származott lelki erősségedre. Ideje már térnem, s-edgy kevesse érkeznem: *hic tibi pVgnanDUM, Vt VlnCas.* Itt a' harczra, itt a' győződelemre gyorsas állandóságod hogy győződelmeskedgyél szűkséges, a' testi vitézség erőben, okosságban, s-mérfézségben áll; a' lelki pedig Isteni félelemben, mélységes alázatosságban, buzgó imádságban, fanyaru böjtölésben, s-alamisnálkodásban, Szent Antonius Apátur értelme szerént, *in vita P. P.* Te ezeket mind elkövetted Méltóságos **Úr:** azért valamint látható, olly vitéz valál láthatatlan ellenségiden: Hogy minden napi szokott ajtatofságidnak végben vitelérül ingyen se szóllyak; el-nem halgathatom Boldogságos Szűz Anyádhoz Mariához Fiui kötelefségednek indulatit, kinek hét nevezetes ünnep estvit csak nem természeteddé vált, szokásodból meg böjtölvén: az oltári szentségben a' meg testesült Igének valóságos Szent Testét szived töredelmef-

mefségivel gyakorolnyi, s-hozzád vennyi meg szoktad. Jut
ezemben Isabellának Spanyor ország Királynéjának symbolumja; a' ki két virágot irattatott le, az első heliotropos az
az: *Flos Solis*; A' másikat Selomitropos, az az: *Flos Lunæ*,
nap és hold viráginak nevezvén, így Lemmázza vala: *Se-*
quor & æternum specto, szüntelen nézvén, mind a' kettőt
követem. A' nap virágián Jést, a' holdon Máriát jelentvén.

A' te Isteni lölki félelmednek szymbolumja ez, Méltóságos
Ur, a' ki halálad orájáig e' között a' két virág között ál-
hatatossan meg maradván, Szent Agoston Doctorral méltán
mondhattad: *Hinc pascor à vulnere, hinc lactor ab Ubere,*
positus in medio quò me vertam nescio? edgy részről Christus
sebeitől, más részről Mária emlőitől tápláltatván: hova for-
dullyak nem tudom? Hogy azért mind a' két virágnak meg
felelhes: Mária Czeli Klastromra ezer foréntokat, sümegire
ezret, kis Martonyi Kalváriára ezret, Förtő melléki Boldog
Afzonyra ezret rendeltél, a' végre hogy ezen summa
pénznek interesse mindenkor folyon, a' JESUS és Mária di-
csőségire, s-tisztetségire, lölköd nyugodalmára a' Szent
Misék szolgáltatásával. Boldog vagy, mert paisodra tette
oltalmazó fejedelmet: *Maria æternam tibi spondet opem,*
cujusvis manus pugnet contra te; Ne féll meg oltalmaz örök-
kén, akár ki keze harczollyon ellened: *Potens est ad protegen-*
dum; hatalmas oltalmazásiban: *Quæ & desperatos in spem*
salutis potest revocare; a' ki a' kétségben esőket is az üdvöf-
ségnek reménségire vezérelheti.

Richardus
de Laudi-
bus Virg.
S. Ansel-
mus.

Mit mondgyak ugyan lelki félelmének indulatiból
szármozott több Istenes cselekedetinek gyakorlásiról? Ha
én halgatok is hirdetik Seraphicus Szent Ferencznek szerze-
tes Fiai, kiknek Szent Lászlóra ött száz Forintokat; ezen
nemes soprony Királyi Városban lévőeknek, ezer forintokat
alamisnául nyújtott. Nem halgatnak Kesztheli, Búki, Iva-
nyi, Egyházas falui Istennek Házai, ezek is száz száz fornito-
kat olly értelemmel vesznek; még reájok ruháztatik azon
summának interesse mind a' négy helyen szent Misékre for-
détassék. Köszönik irgalmas kezeinek adakozását: Szent
Lászlói, Iványi, Búki, Völcsői Egyházas falui több számta-
lan Templomokkal, s-klastromokkal kiket aranyas ezüstös
oltárokkal, statuákkal, szép képekkel, Cafulákkal, és más
egyházi apparamentumokkal készületekkel ékesített, ruhá-
zott, gazdagított. Hirdeti el-felejtethetlen háláadással örök
emlé.

emlékezettel, Atyai buzgoságot Múltóságos Generalis; a' te kedves, most keserves bánatban borúlt Belatinczy árva Háznánál Szent László tiszteletére kübül föl épittendő Templom, annak belső ékessége, kiből minden héten edgy Szent Misse a' szűkölködő lelkeknek szabadulásokért még successorid föl tartatnak, és élnek, azon helyben lévő és leendő Tisztelendő Plebánus által mondattatik. El halgassalak-é tiktet Regedei Tisztelendő Pater Cupucinus Atyák? néktek is *in perpetuum* meg nevezet mód szerént szüntelen minden esztendőben tiz tiz Bolatinczy örög kőből gabona adattatik. Hát-tik hol vattok Istennek hív szolgai, kedves örökös Fiai, sánták, bennák, némák, vakok, nem kiáltjátok-é? *Benedic* Psal. 127.
cat tibi Dominus ex Sion & videas bona Jerusalem omnibus diebus vite tue; Nyugodalmat, békeséget, örök életet dűcsőséget adgyon néked szionból az Ur és szemlélyed életednek minden napjaiban az igaz Jerusalemnak az örök életnek elkészített dűcsőséget. Nem vattok el-felejtve, most száz forint osztatik közitekben, az után még Familiája föl tart Belatinczon kettő, Iványban kettő, Dosztifaluban kettő; közületek ruháztatik, étellel s-itallal Isten kedvéért tartatik. Ugyan ezen helységekben a' képeknél, vagyis statuáknál szokott szombati devotiok, ajtatófságok hogy továbbis megtartassanak, és az Iskola Mesterek, eddig lett alku szerént successoritul meg fizetteffenek parancsollya: *Ideo stabilita sunt* Eccli. 31.
bona illius in Domino, & elemosinas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum; meg erősfettettek az eő javai az Urban, és az eő alamisnálkodását hirdeti a' szenteknek minden gyűlekezete. Mert meg vagyon írva: *Splendidum in panibus* Ibidem.
benedicunt labia multotum & testimonium veritatis ipsi fideles; a' bőv kezűt a' kenyérben fokaknak ajaki áldgyák, és hív az eő igaz voltárul-való bizonyosság.

Xerxes Lydiában nevelkedő Platanust hogy által menetelében árnyékával kedveskedett, arany perczekkel, fűgőkkel és drága gyűrűkkel ágait meg rakván szüntelen őrzötte. El hiszem hogy az igaz Xerxes a' Christus JESUS ki maga felül mondgya: *Quod uni ex minimis meis fecistis mihi* Plutarchus. Matth. 25.
fecistis; a' mit leg kisebbikkel az enyimek közül cselekedtetek, azt velem cselekedtetek. Lydiában Hazánkban nevelkedet Platanust Múltóságos Ebergenyi Lászlót még életében fokaknak nyújtott árnyékos hajlékiért arany perczekkel az az: mennyei vigasztaló malasztival föl ékesétvén:

- Pfal. 90. Vefzedelmes Sorfaiban: *Angelis suis mandavit de te*; Angyalival őriztetvén, halála után az örök életnek koronáját fejében tette: *Posuisti in capite ejus Coronam de lapide pretioso*:
- Pfal. 20. Es mind Pharaó Josephnek: *Tulit annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus, vestivitque byssinô, & torquem auream circumposuit collo ejus*; Ki vevé a' maga kezéből a' gyűrűt és adá azt az eő kezében és föl öltözteté őtet bibor ruhában, és a' nyaka körül arany lánczott tön. Ugy az menyeyi Király az örök boldogságnak köntösében öltöztetvén halottunkat, az véghetetlen életnek szüntelen tündöklő, sragyagó arany Perczét ékecségül néki adta.
- Eccli. 1. *Timenti Deum bene erit in extremis & in die defunctionis sue benedicetur*; az Isten félőnek jól leszzen utollára, és halála napján meg áldatik. Meg áldatott Henoch az Istentől
- Genes. 5. ki felül a' szent irás illyen dicfirtet téfzen: *Ambulavit Henoch cum Domino, & non apparuit quia tulit eum Deus*. Az Istennel jára Henoch, és nem láttatik, mert el vitte őtet az Isten.
- Genes. 25. Meg áldadott Abrahám; *Mortuus est Abraham in senectute sua congregatusque ad populum suum*: Meg hala Abrahám öregségiben és az eő Népéhez vitetett. Meg áldatott Isaac.
- Genes. 35. *Completi sunt dies Isaac, centum octuaginta annorum mortuus est plenus dierum*; Bé telének Isááknak napjai, száaz nyolczvan eztendők, meg hala tellyes napjaiban. Meg áldatott
2. Reg. 8. David; *David post instructionem filii in Benedictione Domini mortuus est*, Fiának adott Atyai tanácsa után az Urnak
- Tobias 14. dásában meg hala. Meg áldatott Tobias. *Tobiam Filij completis nonaginta novem annis in timore Domini cum gaudio sepeliverunt*. Tobiást Fiai kilenczven kilencz esztendeje el telvén az Ur félelmében örömmel el temeték. Meg áldatott
- Numeror. Aaron és Moyses: Meg áldattak minden szentek mert fél-
20. ték az Istent.
- Deutr. 24.

Közetlitvén utolsó órája Méltóságos Halottunknak, Istenben helyheztetet félelme, ezen töredelmes szívbeli szókra Jóbbal görjesztvén: *Dimitte me ut plangam paululum dolorem meum*; engedgy edgy kis üdöcskét Úram had sirat-hassam keserveffen az én életemnek vétkeit: *Tu quidem dinumerasti gressus meos, sed parce peccatis meis*. Te ugyau számban vetted lépésimet, de bocsásd meg bűneimet. Generalis gyonását el végezvén: bűneinek oldozását értvén, az oltári szentségnek és utolsó Szent Kenetnek föl vitele után, szemeit az egekre vetvén, Daviddal buzgoffan kiálta: *Do-*

minus Protector vitæ meæ ; te vagy Uram az én életemnek s-lelkemnek oltalmazója : *In te Domine speravi non confundar in æternum* ; benned bizván Uram meg ne szégyenüllyek örökkén. Mint a' szép föl kelő nap maga dűcsőfséges meritumiban ezen folyo , ezer hét száz huszon negyedikben esztendőben , életének hatvan nyolczadikában szent Iván havának huszon ötödik napján , regvel négy és ött ora tájban , csöndessen el alutt , holdogúl ki mult , békeféségben elnyugodott : *Ecce sic benedicetur homo qui timet Dominum* ; Psal. 127. Ime így áldatik , meg az az Ember , a' ki féli az Urat. Ime itt bizonyodik meg fölvelt Themámnak magyarázattya : *Timor Domini delectabit cor & dabit letitiam & gaudium* ; Eccli. 1. Az Ur Félelme gyönyörkötteti a' szívet , vigafságot , és örömtét szerez , és erőfittetik meg a' szent Lélek szava : *Timentis Deum bene erit in extremis* ; Az Isten Félnék jól lészén utolára dolga : *Qualis vita Mors est ita* ; Aminémű embernek Lipfius. élete , olyan kimenetele : *Nec potest* (Szent Agoston értelme szerént) *male mori qui bene vixit* ; Meg sem halhat szerencsetlen halállal a' ki jól élnyi tanult éltében.

Ah tehát szerencsés Ur mivel napiai tellyesflek valának Isteni Félelemmel , a' ki valóságos jele az üdvőfségnek ; nem scudálkozom : sőt el hiszem boldog kimenetellel Koronázván Pállafutását életének , bátran maga felül mondhattya az Isten könyvével : *Oblivisci me fecit DEUS laborum meorum* ; El Genef. 41. felejtette az Isten velem nyughatatlanságimat : *Ecce hæreditas præclara est mihi* ; Imé melly meg böcsülhetetlen lölkünknek el készített öröksége. Psalm. 15.

Uralkodgyál Méltóságos Ur vég nélkül , szivednek nyugodalmas meg fenéklett mihelyén. Vajha én értenék Ægyptusbélieknek régi kenetihez , kívánnám holtod utánis tagiaidat örök emlékezetedre rodhatatlan kenetekkel meg keném : hogy valamint vitéz Pallás , kit Turnusnak éles kopjája által vert , ezer nyolzfáz esztendeig égő lámpásával rodhatatlan maradott. Ugy Hazánk Fiainak ősztonőkre égő lámpás helett , ezen szók alatt rodhatatlan meg maradnál : *non Dat Vr hoc MVnVs nls IVInCent I* ; Agyőzödelmes vitéznek nemis másnak adatik az illetes emlékezett és böcsület. Mivel jo Urunknak testét már az halál gyászos koporfojában el rőjtötte , nyelvét és érzékenséget meg kötözte , szeretetre gerjesztő orcáját fekete sárgaságnak homalival egyelétette , és minden tagiait hideg fagyos forsban öltöztette,

tette, meg némult s-nem szólhat. Udvari Gavalér lévén, nem engedi véle nevelkedett udvarisága hofzfu utra való menetelében titkon túlunk el válnyi. Reám bízta s-nékem ajánlotta ezen be vett udvari szokásnak személlében rövideden léendő véghez vitelét.

Daniel. 6. Leg elsőbenis lábaidhoz borulván, tőled Felséges hatodik Romai Cáról Császár, Hazánk drága arany almája, s-Koronás Királlyá, nékem mindenkor Kegyelmes Uram, alázatossan bucsuzván: *Rex in aeternum vive*: Királyi Pálczádnak, Angyali Koronádnak, földi birodalmidnak, kiterjedésivel, napkeletig és nyugotig, déltől éczczakáig Uralkodgyék, s-győződelmeskedgyék, természetes maradékiban élyen Főlséged örökkén, íoha el nem felejthető hálaadással köszönöm ream terjesztett sok féle kegyelmes Gratiaidat. Mivel már én Palla futásomat el végzettem, erőss, és sok fuloss harczaimon által mentem, hiveségemet Istenemhez, s-Főlségedhez koporsóimig meg tartottam; Azon Kérem hiveszolgájának tekintetiért arvaimrul el ne feletkezzik, s-megemlekezzék Főlséged kegyelmessen.

Másodszor tenéked hajt alázatos térdet Főlséges Eugenius Sabaudiai Herczeg, mint kegyelmes Urunk Armadiája Feő Commendérozó Generalisának, és a' Főlséges hadakozó Tanács Erdelmes Praefesének, Hofzfu étellel, s-állando egészséggel Főlséges Urunk huzomos szolgálattyára, és az egész keresztyénység oltalmára, Isten boldogétfon, kevánnya. Successorit édes Leányit második magokkal szivek részeivel Főlséges Protectiodban, s-oltalmadban, Atyai kegyes tapasztalt Gratiádban holtig ajánlya.

Bűcsúzik tőledis Főlséges hadakozó Tanács. Tőled Méltóságos Hadi Generaliság. Tőled kegyelmes Urunk egész Armadiája, s-Feő és alacson Tisztek. Vége van immár bölcs tanácsfoktól függő s-veletek mindenekben edgyező vigyázásimnak. Ugy élesétsétek jo Urak tiis elméteket a' tanácskozásra, és intézzétek vitézek lépésteiket a' viaskozó harczokra, hogy dűcsősséggel tellyes forfotokban el ne ragadgyon titeket világi tündérségtek: *Non satiatur oculus visu*; kinek birodalmával szemetek meg nem telik, szivetek meg nem elégszik: Hanem inkább Daviddal és Szent Pállal ezeket semminek állétván: *Servite Domino in timore*; Mig éltek félelemmel szolgálván az Urnak. Nagy Sándor titkos értelmű kövirül, és ötödik szentséges Márton Pápának symbolum-

bolumjárul meg emlékezzetek. Tulajdonsága ezen kőnek e' vala; tiszta fényes korában minden kőnél nehezebb, és terhesbb, homályos forsában olly könnyű lőnn, hogy egy buza polvais mértékben és fontban meg nyomja vala. Föllum emlétett Pápa, a' Királyi s-Császári Koronákat, Herczegi s-Fejedelmi Pálczákat, Cardinalis Püspöki s-Apáturi Gallérok, infulákat, sővegeket, hadi aranyas gyöngyös fegyvereket, és törvényes drága mély könyveket, e' világi pompás öltözetekkel, edgy csomóban kötven és tűzzel föl gyujtván így lemmázza vala: *Sic omnis gloria mundi*; Így enyészik el e' világnak minden dűcsősége. Titeket példáznak ezek nagy Méltóságú Méltóságos Urak, dűcsőségtekben világi Pont, s-értelem szerént sokakat le nyomnyi s-meg ellőzni láczattok, de mihelyest az halálnak homályos mocszában estek, azonnal tijs mint a' Fűst, mint az árnyék, mint a' vizi buborék, el enyésztek, le nyomatattok, semmivé lesztek:

Aequat omnes cinis, pares nascimur, pares morimur; egyenlővé téfszen mindeneket a' halál, valamint szűletesünk, ugy edgyenlő kimenetelünk: *Nudus egressus sum de ventre Matris meae & nudus revertar illuc*: Mezzételen jöttünk e' világra első Anyánknak méhéből, mezzételen térünk visszsa, második anyánknak a' Földnek méhében: *Quid profuit illis inmanis gloria, mundi potentia?* Mit használt hivságos dűcsőségek, világi hatalmasságok azoknak, kik másokat meg ellőzni s-föllum halladnyi láttezottak: *Gloria divitum & bonorum Timor DEI*; a' gazdagoknak s-Méltóságoknak valóságos dűcsősége az Istennek félelme: *Non est major illis qui timet Deum*; Nincsen az Isten-félőnél nagyobb: *Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum*; mert az Isten félők vezzik el az örök életnek uraságát, boldogságát, nyugodalmát.

Bűcsúzik töledis Méltóságos Erdődi Groff Pállfi Miklos, Magyar ország érdemes Palatinussa, Nandor Ispánnya, Hazánknak edgyik ofzlopja lévén: *Memorare quibus successisti in sedem, ipsos sequeris sine dubio ad mortem*; meg emlékezzél kiknek léptél Tisztekben, voltanak s-nincsenek, porrá s-férgek eledelivé lettek azokat kétség kívül életed fogyáfinak el folyásival óránként követed: *Memorare*: el ne felekezzeél ember vagy, emberségednek valóságos értelmét melly az Isteni félelemben áll, szemeid előtt viseld: *Deum time & mandata ejus observa hoc & enim omnis homo*: ko-

Seneca
Epist. 3.

Job. 1.

Hugo Car.
Lib. 1. de
anima.

Ecclesi. 10.

Psalms. 60.

S. Bernar.

Ecclesi. 12.

porfod bé zártáig fedhetetlenül az Istent féllyed, és az eő parancsolatit kövessed, mert ez minden ember..

In 12. alu-
fionibus
Regis
Ibidem.
2. Paralip.
19.

Búczúzik tőletekis édes hazánknek ragyagó fényes csil-
lagi, négy nemes tündöklő státusi. Kér és int a' szent Lélek-
kel benneteket: *Facite iudicium & justitiam*; mint igaz Bi-
rák egygyenlő ítéllettel folytatsátok az igazságot a' ki Cicero,
és Cyprianus értelmek szerént: *Virtutum omnium Domina*;
minden tőkélletes erkölcsöknek Afzszonya: *Tutamen pa-
triae, munimentum gentis*; hazánknek oltalma, nemzetünk-
nek bástyája: *Non enim hominis exercetis iudicium, sed Dei*;
mert nem az embernek, hanem a' mindeneket tudó Istennek
személyét viselitek az ítéletben. Kik legyetek s-hová fiesse-
tek meg emlékezzetek: *Omnis homo pulvis & cinis*: min-
den ember por és hamu; *Quasi flos egreditur & conteritur*;
mint a' virág ki nyílik és el hervad, látzatik és el enyészik.
Ugyanis: *Quis est homo & non videbit mortem?* ki légyen
az az ember, kérdezősködik Koronás Propheta Szent Dávid;
a' ki el-kerüllye s-meg ne kóftollya a' halált: *Metam pro-
peramus in unam*; edgy úton ehez czélozunk, ehez fietünk,
ki előbb s-ki utóbb minnyájan. Hogy pálla futafoknak ko-
ronás kimenetele légyen kövessétek az igazságot, a' ki lölkö-
tőknek drága kincse erős paiffa győzhetetlen fegyvere lészén.
Mi módon? hallyátok bölcs Senekát: *Quisquis justitiam se-
ctari desideras Deum time & ama ut amaris à Deo*; Valaki
az igazságot fedhetetlenül követnyi kívánod mindenek előtt
az Istent féllyed, és szeressed, hogy szeretettsél az Istentől:
*Amabis enim Deum, si in hoc illum imitaberis, ut velis omni-
bus prodesse, nulli nocere*; szereted pedig az Istent ha ebben
követed, mindenekkel kívány jot tennyi, senkit ne igye-
kezzél meg sértényi.

Seneca de
quatuor
virtuti-
bus.

Búcsúzik tőletekis Tekéntetes Regementyében sűrű har-
czokon, s-probákon életit őrző, fejit hordozó fok Csatákon
fordúlt Feő és Vicze Tisztei, kedves Kapitányi, bátor szivű
hadnagyi, Zászlói alatt lévő próbált jo vitézi: *Militia est
vita hominis super terram*; Hadakozás az embernek élete e'
földön. Tudgyátok a' Nemesi szabadság, az Uri Méltóság,
nem annak adattatik Hazánk törvénye szerént: *Cui deau-
ratus baltheus, nec cui vagina gemmis distinguitur, sed cui
acer ad secandum subtilis*; A' kinek aranyas szablája mar-
kolattya, gyöngyökkel hüvelye ki vagyon rakva: hanem a'
kinek éles a' harczokra, bátor a' csatára, sőreny a' fejjvéte-
lekre.

Job. 7.

Seneca
Epist. 70.

lekre. Dűcsőtségtek fön tartásáért: *Præparate scutum & clypeum*; készettsétek-el paistokat: *State in galeis*, álljatok meg sisaktokban: *Et non inferatis crimen gloriæ vestræ*, és soha kissebséget hivségtekben ellenségtek ellen, ne szenvedgyétek. Czimerében Griff fegyverrel álló oroszlánnya maradgyon veletek. A' Griff, & *custos & pugnax* vigyázó és harczoló: *Undique Princeps*, mind a' két részről Fejedelem. Az oroszlány *ad nullius pavebit occursum*, fenkitül nem irtózik: *Servire nescit* szolgálnyi nem tud, *ubique Leo*, mindenütt oroszlányságát meg mutattya. Ugy tijs vigyázástokban és harczaitokban egyenlőséget tartván ellenségtek előtt meg nem futamodván; fegyvert, s-fejet soha nékik nem hajtván, mint gyors Griffek és bátor oroszlányok gyorsan és álhatatossan forgondóságtokban, irtózás nélkül viaskodván, Istenteket a' ki erősfétti és bátorította a' sziveket és veséket, *cum timore & tremore* Félelemmel és rettegéssel szolgállyatok, hogy hiv, s-állandó szolgálatotokért elkészített: *Immarcescibilem gloriæ coronam*; a' dűcsőségnek s-örök életnek hervadhatatlan Koronájával, harczaitok után meg koronáztassatok. Jeremiæ 46.
1. Mach. 9.

Bűcsúzik töledis Tekéntetes Nemes Soprony Vármegye, kitül eredetit vette, úgy Főlséges és Méltóságos Tekéntetes és Nemzetes Tagjaitúl. Töled kiváltképpen nagy érdemű természetnek csudája, s-ritka Phœnix, szive szerént meg hitt jó akarójátúl, kegyelmes Urunk Consiliariusátul és aranyas vitézzétül, Nemes Soprony Varmegyének érdemes Vice-Ispánnyátul, Főlső Búky Nagy István; kívánnya Hazánk szolgálattyára sokaknak példájára húzomossan tarcsón és élteffen: *Quam speciosum*, úgy mond a' szent lélek: *Eccli. 25. Canitici Judicium & sapientia, corona senum multa peritia, & gloria illorum timor DEI.* Melly szép az ősz fejőnek az ítélet, és az bölcsesség, a' vénnek Koronája a' fok tudomány, és az eő dűcsősségek az Isteni félelem. Mivel Salamonnal ezeknek kérésiben: *Da mihi sapientiam & intelligentiam ut ingrediar & egrediar coram populo tuo*; adgy bölcsességet és értelmet nékem, hogy ki, s-be járjak a' te néped előtt, meghalgattattál; úgy intézd, s-Kormányozd életedet, hogy bölcs értelmidnek Koronája legyen néked-is az Istennek félelme. 2. Corint. 1. Petri 9.

Bűcsúzik töletek-is érdeme fölött meg bőcsüllő Méltóságos Gróffok Főlső vidéki Szécsényi György, és Szécsényi Sigmond, mint kedves Ipatúl, és Sogorátúl, fok izbéli Méltó-
F ságos

ságos Atyai, s- Atya fiui jó-téteményeteket háláadó szível kö-
szönnvén, ha emberi gyarlóságából akarattya ellen történ-
hető nyájaskodásiban csak gyöngén-is valaha meg talált sér-
tenyi benneteket, a' nagy Istenért néki meg bocsásásatok :
Arvát szerető gondviselelteken ajánlván elmélkedésteke-
mind a' kettőtöknek ezen subscriptio alatt : *Indice me quo-
ties fugientes suscipis boras, Te toties gressu mors proprio pre-
mat* ; Magányosan edgy edgy arany orácskát nyújt és aján-
dékoz : kérvén azon szüntelen szemeitek előtt viselvén ma-
gyarázattyárul el ne feletkezzetek, az Istent féllyétek.

Búcsúzik töledis Méltóságos Generalis Groff Kereftségi
Csáki György kedves Fiátul, s-Veitül, sok véres harczokat
dicsiretessen véle meg álván mint Homerus Acchillesnek,
és Plato Aristidisnek javaslya : *Plus ultra* ; Főlséges Uradnak
hiv szolgálatyátul koporsod bé zártáig továbbis ne irtóz-
zál illy-ért forfodnak dicsőfélséggel meg ne elégedgyél föl-
lyeb emelkednyi fies, minden erőddel : *In omnibus operibus
tuis præcellens esto & ne des maculam in gloria tua* : minden
dolgaiban jeles légy meg ne rútétsd ; csak nem ezer eszten-
deig Familiádnak hazánkban főn álló dicsőfélségedet, Koronás
Pallósát, mint Hadi érdemes vezérnek már kezeden adgya,
è forti grege, Vitéz vérből való lévén, tudod : *Inferro libertas* ;
a' kardban s-karban áll a' Nemefi Méltóság : *Corona victori de-
bita* ; a' Korona a' győzödelmest illeti, a' mint Hetruriaj Her-
czeg emblemájában le ábrázolta az égből le crefzkedő, orrá-
ban Koronát tartó Sását így lemmázván : *Jupiter merentibus
offert* ; az egek Istene az érdemeffeknek ajánlya. Ugy har-
czolly, hogy Méltóságos vitéz Familiádnak dicsőfélségét meg
ne sértsd. Ugy vigyáz hogy fejedben tétetett koronádat
le ne ejtsd, kinek fölöttébb való őrzője legyen az Istennek
félelme, tudván Ciceronak szavait : *Romanos non caliditate
aut robore, sed pietate & religione omnes gentes nationesque su-
perasse* ; A' Romaiak nem hevesfélséggel és erővel, hanem Iste-
nekhez vonzó félelmekkel minden nemzeteket meg győz-
tek vala, ha győzödelmes kívánsz lenni jó Fiam, mindennek
előtt féllyed az Istent életednek napjaiban.

Oratione
de auspiciis Reip.

Búcsúzik töledis második kedves Fiátul, és Vejtül Méltó-
ságos Groff Viczaj Job ; Czimerében mérges kigyóival kör-
nyűl vétetett Koronás oszlopát, s-azonn álló szárnyaival ki-
terjett Pellikánnnyát ajánlya néked. Az oszlopon az állandó-
ságot, a' kigyókon ellenségedet, s- a' Koronán a' félelmet, a'
Peli-

Pelikányán az igaz szeretetett magyarázd, és ércsed. Nincs
 üdvösségesb találmány az állandóságnál: *Qui perseveraverit* Matth. 10.
usque in finem, hic salvus erit; Előszőr Istenedhez, az után
 legy hiv, és állandó Királyodhoz. Az oszloppal inkább öszve
 törettefsél, ki alatt illy lemmát olvashacz: *Frangor non flector*;
 Hogy sem ezek közül edgyiktől valaha el pártuly, és hajuly.
 Hallyad mit mondgyon légyen az iras: *Qui vicerit faciam* Apocal. 3.
eum columnam in templo DEI. A' ki e' világon, testen, és ör-
 dögön győzödelmeskedik, dicsősséges oszloppá teszi aztaz,
 Isten házában. Ugy harczolly, és viaskodgyál testi és lelki
 ellenséged ellen, hogy testedet se fajnáld Pelikányoddal, az
 Isten és Királyod mellet szükségedben meg szaggatnyi, vére-
 det ki ontanyi, életedet halállal pecsétlenyi: *Ut alij vivant*.
 Ne fély mind ezekben: *Corona inclinata proteget te*; Dicsőf- Prover. 4.
 séges koronad, *quae est timor DEI*; a' ki az Istennek félelme Eccli. 1.
 be főd, meg oltalmaz téged minden késértetidben.

Búcsúzik már töletekis szemei fényejtől, két fényes
 Csillagitul, tellyes vigasztalására kedve töltő örö mire, szíve
 meg nyugtatására, kedve szerént gyöngén nevelt jó illatú
 virágitul, zöpögő zokogásokkal, le csüggő kezekkel, zápo-
 rofs szemekkel, hervadozó ajakokkal, s-ortalan halálos ese-
 tin szomorú Eczczakával, folyhöző bádgyodással lankadozó
 ékes rosáitul, szerelmes epe-nélkül édes leányitul, Méltósá-
 gos Groffok, Csáky György, és Viczay Job kedves Házas
 Társaitul, Ebergéni Illona, és Ebergéni Eszter. Ah melly
 váratlan, s-reméntelen: *Cecidit Corona de capite vestro*! Jerem. 13.
 szakasztatott életinek tündöklő fájárul a' ti arany almátok,
 le tétetett fejetekről drága Koronátok, kedvetek kereső, iga-
 zán szerető kedves édes jó Atyátok Ebergenyi László,
 Epefségekkel meg gyúlt, keserű fájdalomokkal meg tölt, keser-
 ves árvák, ki titeket Karmafin színben ruház vala gyönyör-
 rűségire, arany ékekségeket, bibor, és bársony, gyöngyös, kő-
 ves, és násfás öltözeteket néktek nyújt vala ékekségekre:
 örvendez fejetek uij koronáin, kiket éltiben szemlélnyi ér-
 demlett, és mind Constantinus Császár Fiának Constantinus-
 nak birodalmában levő Fejedelmi előtt utolsó oráján arany
 Koronáját feibén téven illy szókra fakada: *Nunc mihi* Eusebius
mors ipsa dulcior est futura, nunc optatus adest obitus, teneo Lib. 8.
maximum Epitaphium, sepulchrale monumentum. Ugy Mélt- Cap. 26.
 oságos Atyátok fejetekeket férjetekekkel koronázva látván vi-
 gadnyi lázczzatott. Mivel: *Inquietum est cor nostrum do-*

nec quiescat in te. Nyughatatlan a' mi szívünk, míg meg nem
 S. Augst. feneklik az Urban, s-meg sem elégzik míg el nem érkezik
 Libro 8. az Urnak dicsősége: *Satiabor cum apparuerit gloria tua;*
 Confes. hogy az Istennek harmatos malasztí reátok szálljon s-bol-
 S. Tom. 8. dogittson; Int és kér benneteket, el ne szakadgyatok szívi-
 Psalm. 16. tül, a' ki titeket szíve alatt a' természetnek természetes tör-
 vénnye szerint utolsó pihennéséig visel vala, buzgó ajtatof-
 ságtokkal lelkéért bé mutando áldozatokkal, szüntelen hála
 adók lévén, s-meg emlékeztvén mindenek fölött edgy mást
 Tobia 4. szíretvén, az Istent féllýétek: *Multa bona habebitis, si time-
 ritis Deum;* ne kételkedgyetek, Istennek bőv áldása szálland
 reátok ha félitek az Istent mindenekben.

Búcsúzik tőletek-is kedves Onokáitúl GroffCsáky An-
 Philip. 4. tal és Gaudentius: *Gaudete in Domino semper iterum dico
 gaudete;* Jacob áldását néktek kívánván őrvendezzetek az
 Urban, vízfönt mondom, őrvendezzetek. Az az félelem-
 mel, buzgó ajtatofsággal, tőredelmes szível, mélységes alá-
 zatofsággal, mint az Asquinus halacska a' tengernek habjai-
 ban, a' tenger partyához, ugy minden szírencsés és szíren-
 csétlen forfotokban, az igaz parthoz, az élő Istenhez kapcsol-
 kodván néki szolgályatok híven mindenkor. Hazánk, nem-
 zetünk őrmíre; Isten boldogéttson, s-nevellyen nagyra ben-
 Eccli. 39. neteket: *Florete flores quasi lilium, & date odorem & fron-*
 Ibidem. *dete in gratiam;* Virágozzatok virágok, és illatozzatok, és
 ágozzatok kedveffen: *Quasi libanus odorem suavitatis habete;*
 mint az Libánusnak gyönyörűséges illatotok légyen az Isten
 és Emberek előtt szüntelen.

Búcsúzik tőletekis Méltóságos Groff és Groffné Gersey
 Pető János, és Falusy Borbálya Aszszony, mint kedves Mo-
 stoha Vejtül és Leányátul, Emberi gyarlóságából történhető
 fogyatkozásírául bocsánatot várván, Koronás és rósás paif-
 Ephes. 6. zát ajándékozza néktek: *Summentes scutum Fidei;* föl öltöz-
 vén a' tőkelletségnek, az igaz hitnek Paísfában, annak rosá-
 ját és koronáját, ugy őrizzétek, hogy a' rófa és Korona: *Cursu
 completo;* Pállyafutástoknak dicíretes el végezéfin, sérelem
 nélkül paíftokon meg maradgyon. A' rófa: *Nascendo senescit;*
 bimbojából való ki nyílásával öregbedvén: *Vel inter sentes
 germinat;* a' tuskék között-is virágzik, s-illatozik: *Spina hæc
 vita nostra, fallimur, si quærimus in ea gaudiorum flores;* és a'
 túske a' ti életetek meg csalatkozotok ha a' vigaságnak jad-
 czodozó virágos illatitt ebben nyomozván keresítek: *Nil
 fuga-*

Lemma.
 Justus
 Lypf.

fugatiūs saeculō rebusque saeculi, quas dum tenemus amittimus, & currimus, nescientes ad mortis terminos pervenimus; Isidorus Lib. 3. in Amos.

Nincs tündérebbs e' világnál, s-annak javainál, kiktől hirtelen meg fosztattok, gyors lépésekkel keresvén véletlen tudatlan a' halálnak mérges nyilaira, tőreire, s-horgaira akattok. Ah: *Scuto bonae voluntatis*; az el tőkéllett jó akaratnak Paífsában, melly az Istennek félelme, öltözzetek. Rosátok, az az: joságos cselekedetetek gyakorlásinak illatival virágozzatok; Euripideffel edgy napinak, Democriteffel edgy szempillantásnak, e' világi hívságot állétván, hogy halálos kimeneteletek után tijs az örök életnek Koronájával meg Koronáztassatok. Psalms. 51.

Búczúzik tőled-is Nemes és Nemzetes vitézlő Thuri István Jó Attyátul Mostohájátul; Tőletek Tekéntetes és Nemzetes Thuri Judith, Thuri Kata, és Thuri Kristina; mint Anyával egy test s-vér Hugaitúl. Tőled kivált-képpen Thuri Kristina, szive szerint való igaz vérségétől, ki számos esztendőknék folyásiban fok édes álmaidat hiv szolgálatoddal érette szakasztván, halála orájáig mint igaz vér alhata-toffan mellette meg maradtál. Minnyájakat az Isten félelmében, s-gondviseelésében ajánlván, utánna vár az örök életre: *Prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso*; az örök boldogság gyönyörűségének áldásával meg előzte őtet az Ur, és drága kővekkel ki tűzött és Nemzett Koronát téve az eő fejében: *In populo hæreditavit honorem, & nomen ejus erit vivens in æternum*; a' nép közül tiszteletet vett örökségül, és az eő neve élő léfzen örökkén. Proverba. 20. Eccli. 37.

Búcsúzik tőletek-is érdemes titulufokra méltó közel és távúl lévő Rokonságítúl, Jo Akaroitúl, fzoyszédítúl, meghit Jonathásítúl, barátítúl, Méltóságos, Tisztelendő, Tekéntetes és Nemzetes, Világi, Edgyházi, Szerzetes, Nagy és alacson rendek, boldogok és boldogtalanok, árvák és özvegyek. Tőletek, Javainak hiv gondviselő Tisztei, oldali mellett sörénnyen éjjel és nappal vigyázó udvarloi, Jámber szolgálai, és jobbágyi. Tőletek végtére valakik hideg tagjainak utolsó tisztel-séges el-takaréttására fáratságos ide jöveteltek nem fajnáltatok. Háláadó szível vévén fáratságtokat, és mindenekről mindenitektől bocsánatot várván, az Istennek félelmit minnyájakoknak ajánlja; *Timete Deum & servite illi*; Félljétek Josue 24.

1. Corint. az Istent, hiven szolgálván néki : *Sic currite* ; ugy fuffatok,
9. hogy : *Cursu completo* ; Pállafutástoknak dicfíretes elvége-
zésén Istentekhez vonfzó félelmeteknek el hervadhatatlan
Koronáját el vehesétek. Tijs gyászban öltözött Belatinczy,
Luce 23. Dosztifalui és Iványi szomoru Udvar Házai : *Nolite flere*
S. Hiero- *super eum* ; Ne siránkozzatok tovább rajta : *Quòd talem*
nymus. *amiseritis, sed gaudete quòd talem habueritis* ; Hogy illy di-
cífíretes dicsőfiséggel ki terjett Jo Uratoktul meg fosztattat-
tatok, hanem örvendgyetek, hogy olly Méltóságra találta-
tok : *Cujus semper bonos, Nomen, Laudesque manebunt* ; A'
ki Méltóságos hírével, Nevével dicsőfiséges ; ritka érde-
mivel boldog emlékezetinek dicséretes ki ter-
jedésível, éll, s-főn marad örökkén.

A M E N.

